

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 18.12.2013
COM(2013) 919 final

2013/0442 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o omezení emisí některých znečišťujících látek do ovzduší ze středních spalovacích zařízení

(Text s významem pro EHP)

{SWD(2013) 531 final}

{SWD(2013) 532 final}

{SWD(2013) 536 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Obecné souvislosti – odůvodnění a cíle návrhu

Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o všeobecném akčním programu Unie pro životní prostředí na období do roku 2020 „Spokojený život v mezích naší planety“¹ představuje významnou hybnou sílu v procesu přezkumu politiky EU týkající se kvality ovzduší, zejména pokud jde o oblasti, v nichž konstatuje potřebu přijmout opatření k boji proti znečištění ovzduší u zdroje.

Komise ve svém sdělení Radě a Evropskému parlamentu s názvem „*Program čisté ovzduší pro Evropu*“² vyzývá k opatřením k omezení emisí látek znečišťujících ovzduší ze spalovacích zařízení o jmenovitém tepelném příkonu 1–50 MW (dále „střední spalovací zařízení“), aby byl doplněn regulační rámec pro odvětví spalování a bylo dále možné zlepšovat synergie mezi politikou ochrany ovzduší před znečištěním a politikou v oblasti změny klimatu.

Střední spalovací zařízení mají široké použití (mimo jiné se používají k výrobě energie, k vytápění a chlazení v obytných domech / bytech a výrobě tepla/páry pro průmyslové procesy atd.) a představují významný zdroj emisí oxidu siřičitého, oxidů dusíku a částic. V EU se nachází přibližně 142 986 středních spalovacích zařízení.

Spalování paliva v nových malých spalovacích zařízeních mohou upravovat předpisy, jimiž se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES ze dne 21. října 2009 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie³. Spalování paliva ve velkých spalovacích zařízeních se řídí směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrování prevence a omezování znečištění)⁴ ze dne 7. ledna 2013, přičemž pro stávající velká spalovací zařízení platí do 31. prosince 2015 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/80/ES ze dne 23. října 2001 o omezení emisí některých znečišťujících látek do ovzduší z velkých spalovacích zařízení⁵.

Emise látek znečišťujících ovzduší ze středních spalovacích zařízení nejsou na úrovni EU obecně upraveny, a proto by bylo vhodné stávající právní předpisy o spalovacích zařízeních doplnit o ustanovení týkající se této kategorie zařízení.

Soulad s ostatními politikami a cíli Unie

Stávající návrh je součástí nového rámce opatření v oblasti kvality ovzduší v EU stanoveného v přepracované tematické strategii EU o znečišťování ovzduší a je v souladu se strategií Evropa 2020 pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění⁶, kterou dále posiluje. Návrh usiluje o ochranu zájmů malých a středních podniků na základě zásady „zelená malým a středním podnikům“⁷.

¹ COM(2012) 710 final [po přijetí: Úř. věst. L , ,s. .].

² COM(2013) xxx final.

³ Úř. věst. L 285, 31.10.2009, s. 10.

⁴ Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 17.

⁵ Úř. věst. L 309, 27.11.2001, s. 1.

⁶ Sdělení Komise „EVROPA 2020 – Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“, KOM(2010) 2020 v konečném znění (3.3.2010).

⁷ Sdělení Komise „Zelenou malým a středním podnikům“ – „Small Business Act“ pro Evropu KOM(2008) 394 v konečném znění, 25.6.2008.

2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

Konzultace zúčastněných stran

Konzultace se zúčastněnými stranami a veřejností proběhla formou řady formálních a neformálních akcí, včetně dvou dotazníků zodpovězených online, průzkumu Eurobarometr a v rámci průběžného dialogu na vícestranných i dvoustranných jednáních. Konzultace s členskými státy proběhla i na setkání pracovní skupiny odborníků na kvalitu ovzduší. Významný počet zúčastněných stran zdůrazňoval, že z hlediska rozdělení zátěže při snižování emisí je důležitá regulace zdrojů na úrovni EU. Tyto strany se kladně vyjádřily k omezování emisí ze středních spalovacích zařízení, zároveň však upozornily, že je nutné omezit administrativní zátěž, která by v případě „úplného“ povolovacího režimu mohla být pro provozovatele i pro příslušné orgány nepřiměřená. Podněty zúčastněných stran byly zohledněny při návrhu jednotlivých možností regulace emisí ze středních spalovacích zařízení.

Koncem roku 2011 byla provedena první konzultace s veřejností k vymezení rozsahu opatření, jejímž cílem bylo rozšířit informační základ pro první zpracování možností. Od 10. prosince 2012 probíhala na internetových stránkách Evropské komise „Váš hlas v Evropě“ dvanáctitýdenní konzultace. V konzultaci byly využity dva dotazníky: jeden kratší, který se zaměřoval na širší veřejnost, a druhý delší a podrobnější, který obsahoval i otázky týkající se regulace zdrojů a byl určen pro odborníky a zúčastněné strany. Z řad širší veřejnosti odpovědělo celkem 1934 osob, od odborníků a zúčastněných stran přišlo 371 odpovědí. Celkem 40 % dotázaných z této druhé skupiny vyslovilo souhlas s tím, že je nutné regulovat spalovací zařízení se jmenovitým tepelným příkonem do 50 MW – což je prahová hodnota stanovená ve směrnici o průmyslových emisích – na úrovni EU, přičemž podporu tomuto záměru vyjádřilo 20 % zástupců podniků, 43 % jednotlivých odborníků, 48 % představitelů ministerstev a 55 % nevládních organizací. Zástupci podniků a vládní představitelé byli pro benevolentnější povolovací resp. registrační režim, zatímco více než polovina odborníků a nevládních organizací se vyslovila pro povolovací režim „úplný“, jehož mezní emisní hodnoty by platily pro celou EU.

Všechny podkladové informace jsou k dispozici na internetových stránkách⁸ k této iniciativě.

Výsledek posouzení dopadů

Jak je uvedeno v posouzení dopadů k přezkumu tematické strategie o znečišťování ovzduší, je celková struktura politiky týkající se kvality ovzduší sice logická a ucelená, při praktickém provádění je však nutné zajistit lepší soulad mezi regulací zdrojů, emisními stropy a normami pro kvalitu vnějšího ovzduší, a to zejména proto, aby dosahování norem pro kvalitu vnějšího ovzduší na místní úrovni nebylo ohroženo tím, že se a) nepodaří omezit znečištění z významných bodových zdrojů nebo z výrobků (např. skutečné emise), nebo že se b) vzhledem k celkové emisní zátěži vytvoří vysoké koncentrace pozadí.

S cílem dosáhnout pokroku směrem k dlouhodobému cíli EU dále omezovat vliv znečištění ovzduší na zdraví a životní prostředí (na období po roce 2020) byla posuzována řada možností, přičemž záměrem bylo vymezit nákladově efektivní balíček opatření. Zohledněna přitom byla také vybraná doplňková opatření k regulaci zdrojů na úrovni EU, z nichž jedno se zaměřovalo na emise ze středních spalovacích zařízení. Z posouzení vyplývá, že technická opatření, jež jsou podle analýzy zohledňující řadu odvětví nákladově efektivní, lze do všech

⁸ http://ec.europa.eu/environment/air/review_air_policy.htm.

členských států rozšířit celoevropským nástrojem k regulaci emisí ze středních spalovacích zařízení. Proto se k regulaci emisí z těchto zařízení navrhuje legislativní nástroj na úrovni EU.

Posuzováno a podrobně analyzováno bylo pět možností politiky regulace emisí ze středních spalovacích zařízení. Upřednostněna byla možnost, podle které by se mezní hodnoty emisí stanovily podle hodnot, jež stanoví směrnice 2010/75/EU pro zařízení se jmenovitým tepelným příkonem 50–100 MW a jež se používají v řadě členských států, přičemž by tyto hodnoty byly doplněny řadou mezních hodnot emisí, jež pro nová zařízení stanoví upravené znění Göteborgského protokolu⁹. K omezení nákladů spojených se snížením emisí oxidů dusíku by měly mezní hodnoty emisí vycházet především z použití primárních opatření ke snižování emisí. V případech, kdy kvalita ovzduší nesplňuje normy EU, by však členské státy měly stanovit mezní hodnoty přísnější.

S cílem předejít významnému dopadu na malé a střední podniky, které provozují většinu středních spalovacích zařízení, byla přijata řada zmírňujících opatření: provozovatelé nebudou potřebovat povolení, ale budou muset provozování zařízení oznámit příslušnému orgánu, který je zaregistruje; bylo také doporučeno postupné provádění legislativního nástroje tak, aby měla stávající zařízení na splnění mezních hodnot k dispozici delší přechodné období s delšími obdobími pro kategorii menších zařízení; předpokládá se i omezení nebo zjednodušení povinností v souvislosti s monitorováním a podáváním zpráv.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

Shrnutí navrhovaných opatření

Návrh formuluje ustanovení pro střední spalovací zařízení, a snaží se tak vyplnit stávající mezeru v právních předpisech. Zavádí minimální požadavky, přičemž administrativní zátěž omezuje na nejnižší možnou úroveň a zvláště zohledňuje situaci malých a středních podniků.

Níže se uvádějí konkrétní informace o jednotlivých člancích a přílohách návrhu.

Článek 1 jasně stanoví, že cílem směrnice je omezit znečišťování ovzduší emisemi oxidu siřičitého, oxidů dusíku a částic ze středních spalovacích zařízení, aby se dosáhlo snížení možných rizik, která tyto emise představují pro zdraví občanů i pro životní prostředí.

Článek 2 vymezuje působnost směrnice tak, aby se tato směrnice nepřekrývala se směrnicí 2009/125/ES nebo s kapitolami III či IV směrnice 2010/75/EU, a dále z působnosti vylučuje některá spalovací zařízení na základě jejich technických vlastností či využití při určitých činnostech.

Článek 3 obsahuje definice pojmů, které se pro účely této směrnice používají.

Článek 4 stanoví příslušnému orgánu povinnost registrovat středních spalovacích zařízení na základě oznámení provozovatele. Náležitosti tohoto oznámení jsou uvedeny v příloze I.

Ustanovení o mezních hodnotách emisí stanoví článek 5, příslušné hodnoty pro stávající i nová zařízení jsou uvedeny v příloze II. Navrhuje se, aby se mezní hodnoty emisí pro stávající zařízení použily až poté, co ode dne použitelnosti směrnice uplyne určitá stanovená lhůta tak, aby měli provozovatelé dostatek času technicky se požadavkům této směrnice přizpůsobit. V čl. 5 odst. 4 se po členských státech požaduje, aby se pro zařízení v zónách, které nesplňují mezní hodnoty pro kvalitu ovzduší, použily přísnější mezní hodnoty emisí.

⁹ Protokol Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK OSN) pro omezování acidifikace, eutrofizace a přízemního ozonu (1999) k Úmluvě o dálkovém znečišťování ovzduší přesahujícím hranice států.

V příloze III jsou pro tento účel stanoveny referenční hodnoty, které zohledňují účinnost nejlepších dostupných technik.

Požadavky na monitorování stanoví článek 6 a příloha IV. Navrhuje se, aby se tato příloha prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci (na základě článků 14 a 15) přizpůsobovala vědeckému a technickému pokroku.

Obsahem článků 7 a 8 tohoto návrhu jsou ustanovení k zajištění účinného provádění a prosazování směrnice. Konkrétně se zavádí ustanovení, jež po provozovatelích požadují, aby příslušnému orgánu okamžitě oznámili každý případ nedodržení této směrnice. Členské státy by rovněž měly zajistit, aby provozovatel a příslušný orgán v případě nedodržení této směrnice přijali nezbytná opatření. Předkládaný návrh dále zavádí požadavek, aby členské státy pro střední spalovací zařízení, na něž se vztahuje tato směrnice, stanovily systém inspekce v oblasti životního prostředí nebo aby k zajištění kontroly dodržování této směrnice provedly jiná opatření.

Článek 9 ukládá provozovatelům a příslušným orgánům povinnosti v případě, kdy na středním spalovacím zařízení dojde ke změnám.

Článek 10 se týká práva přístupu k informacím a za tímto účelem odkazuje na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS¹⁰.

Článek 11 požaduje, aby členské státy jmenovaly orgány příslušné pro plnění povinností stanovených touto směrnicí.

Článkem 12 se zavádí mechanismus pro podávání zpráv. První zpráva, kterou mají členské státy předložit Komisi do 30. června 2019, bude obsahovat souhrn údajů, jež mají z hlediska provádění směrnice klíčový význam, následující zprávy budou obsahovat kvalitativní a kvantitativní informace o provádění směrnice, všechna případná opatření, jimiž bylo ověřeno, zda jsou střední spalovací zařízení provozována v souladu s touto směrnicí, a všechna případná opatření přijatá za účelem jejího prosazování. Článek 13 dále stanoví povinnosti Komise ohledně podávání zpráv.

Článek 14 stanoví přenesení pravomoci, jehož je použito se záměrem přizpůsobovat prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci přílohu IV vědeckému a technickému pokroku v souladu s článkem 13.

Články 15, 16 a 17 obsahují ustanovení o sankcích, které se použijí při porušení vnitrostátních předpisů přijatých na základě tohoto návrhu, o provedení směrnice v právu jednotlivých členských států nejpozději do xx/xx/xx a o jejím vstupu v platnost.

Příloha I uvádí seznam informací, které musí provozovatel oznámit příslušnému orgánu.

Příloha II stanoví minimální mezní hodnoty emisí, které se podle čl. 5 odst. 2 použijí pro stávající spalovací zařízení a podle čl. 5 odst. 3 pro nová spalovací zařízení.

Příloha III stanoví referenční hodnoty k použití přísnějších mezních hodnot emisí podle čl. 5 odst. 4.

Příloha IV uvádí podrobné požadavky týkající se monitorování emisí.

Informativní dokumenty

Komise má za to, že je v zájmu zlepšení kvality informací k provedení směrnice nezbytné poskytnout informativní dokumenty, a to z těchto důvodů.

¹⁰ Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26.

K dosažení cílů směrnice (tj. ochrany lidského zdraví a životního prostředí) je nezbytně nutné její úplné a správné provedení. Vzhledem k tomu, že některé členské státy již emise látek znečišťujících ovzduší ze středních spalovacích zařízení regulují, nebude zřejmě směrnice provedena jedním právním předpisem, ale různými novelami či novými návrhy týkajícími se relevantních oblastí. Provádění směrnice je navíc často velmi decentralizované, protože za její uplatňování, a v některých členských státech i za její provedení, jsou odpovědné regionální a místní orgány.

Výše uvedené faktory pravděpodobně zvyšují nebezpečí nesprávného provedení směrnice ve vnitrostátním právu a jejího uplatňování, a ztěžují tak Komisi plnění úkolu sledovat uplatňování právních předpisů EU. Pro zajištění souladu vnitrostátních právních předpisů s ustanoveními směrnice jsou zásadní jasné informace o jejím provedení.

Povinnost poskytnout informativní dokumenty s sebou může nést dodatečnou administrativní zátěž pro ty členské státy, které takto obvykle nepostupují. Informativní dokumenty jsou však nezbytné, aby bylo možné účinně ověřit úplné a správné provedení, což má z výše uvedených důvodů zásadní význam, a neexistují žádná jiná méně zatěžující opatření, která by umožnila účinnou kontrolu. Informativní dokumenty mohou také značně přispět k omezení administrativní zátěže spojené se sledováním dodržování předpisů ze strany Komise; bez nich by bylo zapotřebí značných zdrojů a četných kontaktů s vnitrostátními orgány, aby bylo možné sledovat způsob provedení ve všech členských státech. Proto je další administrativní zátěž spočívající v poskytování informativních dokumentů úměrná sledovanému cíli, tedy zajištění účinného provedení a naplnění cílů této směrnice.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem je třeba vyzvat členské státy, aby k oznámení svých prováděcích opatření přiložily jeden nebo více dokumentů, v nichž vysvětlí vztah mezi ustanoveními směrnice a odpovídajícími částmi nástrojů k jejímu provedení ve vnitrostátním právu.

Právní základ

Vzhledem k tomu, že hlavním cílem směrnice je ochrana životního prostředí v souladu s článkem 191 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), je základem tohoto návrhu čl. 192 odst. 1 SFEU.

Zásady subsidiarity a proporcionality a volba nástroje

Zásada subsidiarity se použije, nespadá-li návrh do výlučné pravomoci Evropské unie.

Cíle návrhu nemohou být uspokojivě dosaženy členskými státy, bude jich lépe dosaženo opatřeními na úrovni Unie, a to z těchto důvodů.

Emisemi často dochází ke znečištění přecházejícímu hranice státu, emise ze středních spalovacích zařízení však v současnosti nejsou regulovány na úrovni EU. Tento návrh se zaměřuje především na stanovení mezních hodnot emisí oxidu siřičitého, oxidů dusíku a částic do ovzduší ze středních spalovacích zařízení jakožto minimálních norem pro ochranu životního prostředí a všech obyvatel v EU.

Všechny členské státy tedy musí přijmout opatření k dosažení souladu s minimálními požadavky; odlišnost předpisů na vnitrostátní úrovni by poškodila přeshraniční hospodářské aktivity. Je zapotřebí přijmout opatření na úrovni EU, která ve srovnání s opatřeními jednotlivých členských států přinášají přidanou hodnotu.

Návrh je proto v souladu se zásadou subsidiarity.

Zvoleným právním nástrojem je směrnice: návrh stanoví obecné cíle a povinnosti, přičemž ponechává členským státům dostatečnou flexibilitu, pokud jde o výběr opatření k dosažení souladu a jejich konkrétní provádění. Návrh je tedy v souladu se zásadou proporcionality.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet EU.

5. NEPOVINNÉ PRVKY

Návrh se týká záležitosti s významem pro Evropský hospodářský prostor, a měl by se proto na něj vztahovat.

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**o omezení emisí některých znečišťujících látek do ovzduší ze středních spalovacích zařízení**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹¹,s ohledem na stanovisko Výboru regionů¹²,v souladu s řádným legislativním postupem¹³,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady XXX/XXXX¹⁴ (akční program) se uznává, že emise znečišťujících látek do ovzduší byly v posledních dekáдах výrazně sníženy, ale v mnoha částech Evropy představuje úroveň znečištění ovzduší stále problém a občané Unie jsou opakovaně vystavováni látkám znečišťujícím ovzduší, jež mohou ohrozit jejich zdraví a dobré životní podmínky. V akčním programu se uvádí, že ekosystémy i nadále trpí nadměrnou depozicí dusíku a síry, které souvisí s emisemi z dopravy, neudržitelných zemědělských postupů a z výroby elektřiny.
- (2) K zajištění zdravého životního prostředí pro všechny vyzývá akční program k tomu, aby byla opatření na místní úrovni doplněna vhodnou politikou na úrovni vnitrostátní i na úrovni Unie. Za tímto účelem je zapotřebí zejména zvýšit úsilí o dosažení plného souladu s právními předpisy EU v oblasti kvality ovzduší a vymezit strategické cíle a opatření na období po roce 2020.
- (3) Podle vědeckých posudků zkracuje znečištění ovzduší průměrnou délku života občanů Unie průměrně o osm měsíců.
- (4) Emise znečišťujících látek ze spalování paliva ve středních spalovacích zařízeních nejsou na úrovni Unie regulovány, přestože stále více přispívají ke znečištění ovzduší,

¹¹ Úř. věst. C, , s. .¹² Úř. věst. C, , s. .¹³ Postoj Evropského parlamentu ze dne xx/xx/xxxx (Úř. věst. C, , s. ...) a postoj Rady v prvním čtení ze dne xx/xx/xxxx (Úř. věst. C, , s. ...) Postoj Evropského parlamentu ze dne xx/xx/xxxx (Úř. věst. C, , s. ...) a rozhodnutí Rady ze dne xx/xx/xxxx.¹⁴ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady XXX/XXXX ze dne o všeobecném akčním programu Unie pro životní prostředí na období do roku 2020 „Spokojený život v mezích naší planety“ (Úř. věst. L... ,... .. , s...).

zejména v důsledku rozsáhlejšího využití biomasy jako paliva, k čemuž podněcuje politiky v oblasti klimatu a energetiky.

- (5) Spalování paliva v malých spalovacích zařízeních může být upraveno prováděcími akty ke směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES ze dne 21. října 2009 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie¹⁵. Spalování paliva ve velkých spalovacích zařízeních upravuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU¹⁶ ze dne 7. ledna 2013, přičemž do 31. prosince 2015 pro velká spalovací zařízení podle čl. 30 odst. 2 směrnice 2010/75/EU platí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/80/ES¹⁷.
- (6) Komise ve své zprávě ze dne 17. května 2013¹⁸ o přezkumech provedených podle čl. 30 odst. 9 a článku 73 směrnice 2010/75/EU dospěla k závěru, že byl u spalování paliva ve středních spalovacích zařízeních prokázán jasný potenciál k nákladově efektivnímu snižování emisí do ovzduší.
- (7) Mezinárodní závazky Unie v oblasti znečištění ovzduší týkající se omezení acidifikace, eutrofizace, přízemního ozonu a emisí částic byly dohodnuty v rámci Göteborgského protokolu k Úmluvě o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice státu, který byl v roce 2012 upraven s cílem posílit stávající závazky týkající se snížení množství oxidu siřičitého, oxidů dusíku, amoniaku a těkavých organických sloučenin a zavést nové závazky týkající se snížení jemných částic (PM_{2,5}), kterého by mělo být dosaženo po roce 2020.
- (8) Komise ve svém sdělení Radě a Evropskému parlamentu s názvem „*Program čisté ovzduší pro Evropu*“¹⁹ vyzývá k opatřením k omezení emisí látek znečišťujících ovzduší ze středních spalovacích zařízení, aby byl doplněn regulační rámec pro odvětví spalování. Tato strategie doplňuje agendu pro snížení znečištění do roku 2020, kterou stanoví sdělení Komise ze dne 21. září 2005 k tematické strategii o znečišťování ovzduší²⁰, a stanoví cíle v oblasti snížení dopadu znečištění na období do roku 2030. Za účelem dosažení těchto strategických cílů by měla být vytvořena regulační agenda, jejíž součástí budou také opatření k omezení emisí ze středních spalovacích zařízení.
- (9) Tato směrnice by se neměla vztahovat na výrobky spojené se spotřebou energie, na které se vztahují prováděcí opatření přijatá podle směrnice 2009/125/ES nebo kapitoly III či IV směrnice 2010/75/EU. Z působnosti této směrnice by měla být dále vyjmuta i některá další spalovací zařízení, a to na základě svých technických vlastností či využití při určitých činnostech.
- (10) K zajištění regulace emisí oxidu siřičitého, oxidů dusíku a částic do ovzduší by střední spalovací zařízení měla být provozována pouze v případě, že byla přinejmenším zaregistrována příslušným orgánem, a to na základě oznámení provozovatele.

¹⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES ze dne 21. října 2009 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie (Úř. věst. L 285, 31.10.2009, s. 10).

¹⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění) (Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 17).

¹⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/80/ES ze dne 23. října 2001 o omezení emisí některých znečišťujících látek do ovzduší z velkých spalovacích zařízení (Úř. věst. L 309, 27.11.2001, s. 1).

¹⁸ COM(2013) 286 final.

¹⁹ COM(2013) xxx final

²⁰ KOM(2005) 446 v konečném znění.

- (11) Za účelem regulace emisí do ovzduší ze středních spalovacích zařízení by tato směrnice měla stanovit mezní hodnoty emisí a požadavky pro monitorování.
- (12) Aby měla stávající středních spalovacích zařízení dost času se technicky přizpůsobit novým požadavkům této směrnice, měly by se na tato zařízení mezní hodnoty emisí vztahovat až po uplynutí stanovené lhůty ode dne použitelnosti této směrnice.
- (13) Tato směrnice v souladu s článkem 193 Smlouvy o fungování Evropské unie není překážkou tomu, aby členské státy zachovávaly či zaváděly přísnější ochranná opatření, např. za účelem dosažení souladu s normami kvality životního prostředí. Zejména v zónách, které nesplňují mezní hodnoty kvality ovzduší, by členské státy měly použít přísnější mezní hodnoty emisí, což by zároveň podpořilo ekologické inovace v Unii, a zjednodušilo tak především přístup na trh malým a středním podnikům, přičemž těmito přísnějšími hodnotami by mohly být např. referenční hodnoty stanovené v příloze III této směrnice.
- (14) Členské státy by měly zajistit, aby v případě nedodržení této směrnice jak provozovatelé středních spalovacích zařízení, tak i příslušné orgány přijali nezbytná opatření.
- (15) Aby se omezila zátěž pro malé a střední podniky provozující středních spalovacích zařízení, měly by být administrativní požadavky na provozovatele týkající se oznamování a monitorování, jakož i podávání zpráv přiměřené, zároveň by však na jejich základě měly mít příslušné orgány možnost účinně ověřovat dodržování povinností.
- (16) K zajištění konzistentních a ucelených informací o provádění směrnice od členských států a k podpoře výměny informací mezi členskými státy a Komisí by Komise měla ve spolupráci s Evropskou agenturou pro životní prostředí vytvořit elektronický nástroj k podávání zpráv, který by členské státy mohly zároveň využít pro účely podávání zpráv na vnitrostátní úrovni a pro správu údajů.
- (17) Aby bylo možné přizpůsobit se vědeckému a technickému pokroku, měla by být v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty k úpravě ustanovení o monitorování emisí uvedených v příloze IV. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (18) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž zlepšení kvality životního prostředí a zdraví občanů, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a může jej tedy být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (19) Tato směrnice dodržuje základní práva a zachovává zásady uznané zejména v Listině základních práv Evropské unie. Cílem této směrnice je především zajistit uplatňování článku 37 uvedené listiny o ochraně životního prostředí.
- (20) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise o informativních dokumentech ze dne 28. září 2011²¹ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem

²¹ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje zákonodárce předložení těchto dokumentů za odůvodněné,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví pravidla týkající se regulace emisí oxidu siřičitého, oxidů dusíku a částic do ovzduší ze středních spalovacích zařízení s cílem snížit množství emisí do ovzduší a omezit případná rizika plynoucí z těchto emisí pro zdraví osob a pro životní prostředí.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na spalovací zařízení o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším nebo rovném 1 MW a nižším než 50 MW (dále „střední spalovací zařízení“), a to bez ohledu na typ použitého paliva.
2. Tato směrnice se nepoužije na:
 - a) spalovací zařízení, na něž se vztahuje kapitola III nebo kapitola IV směrnice 2010/75/EU;
 - b) výrobky spojené se spotřebou energie, na něž se vztahují prováděcí opatření přijatá podle směrnice 2009/125/ES, pokud tyto prováděcí akty stanoví mezní hodnoty emisí pro znečišťující látky uvedené v příloze II této směrnice;
 - c) spalovací zařízení, ve kterých plynné produkty spalování používají k přímému ohřevu, sušení nebo jakékoli jiné úpravě předmětů nebo materiálů;
 - d) zařízení k dospalování určená k čištění odpadních plynů z průmyslových procesů spalováním, která nejsou provozována jako nezávislá spalovací zařízení;
 - e) jakákoli technická zařízení používaná k pohonu vozidla, plavidla nebo letadla;
 - f) spalovací zařízení, na která se vztahují prováděcí opatření přijatá v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009²², jestliže tyto prováděcí akty stanoví mezní hodnoty emisí znečišťujících látek uvedených v příloze II této směrnice.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „emisemi“ uvolňování látek ze spalovacího zařízení do ovzduší;
- 2) „mezní hodnotou emisí“ přípustné množství látky obsažené v odpadních plynech ze spalovacího zařízení, které smí být vypuštěno do ovzduší v daném časovém období;

²²

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 ze dne 21. října 2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a o zrušení nařízení (ES) č. 1774/2002 (Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 1).

- 3) „oxidy dusíku“ (NO_x) oxid dusnatý a oxid dusičitý vyjádřené jako oxid dusičitý (NO_2);
- 4) „částicemi“ částice libovolného tvaru, struktury nebo hustoty rozptýlené v podmínkách místa odběru vzorku v plynném skupenství, které lze po odběru reprezentativního vzorku z analyzovaného plynu zachytit filtrací za vymezených podmínek a které zůstávají v prostoru před filtrem a po usušení za vymezených podmínek na filtru;
- 5) „spalovacím zařízením“ jakékoli technické zařízení, v němž se paliva oxidují za účelem využití takto vyrobeného tepla;
- 6) „stávajícím spalovacím zařízením“ spalovací zařízení uvedené do provozu před [1 rok od provedení směrnice];
- 7) „novým spalovacím zařízením“ spalovací zařízení jiné než stávající spalovací zařízení;
- 8) „motorem“ plynový motor, naftový motor, dvoupalivový motor;
- 9) „plynovým motorem“ motor s vnitřním spalováním fungující na principu Ottova cyklu a využívající ke spalování paliva zážehového zapalování;
- 10) „naftovým motorem“ motor s vnitřním spalováním fungující na principu Dieselova cyklu a využívající ke spalování paliva vznětového zapalování;
- 11) „dvoupalivovým motorem“ motor s vnitřním spalováním využívající vznětového zapalování a fungující na principu Dieselova cyklu při spalování kapalných paliv a na principu Ottova cyklu při spalování plyných paliv;
- 12) „plynovou turbínou“ se rozumí jakýkoli rotující stroj, který přeměňuje tepelnou energii na mechanickou práci a který se skládá především z kompresoru, tepelného zařízení, ve kterém se palivo oxiduje za účelem ohřátí pracovního média, a turbíny; tento pojem zahrnuje plynové turbíny s otevřeným cyklem i s kombinovaným cyklem a plynové turbíny v režimu kombinované výroby elektřiny a tepla, a to ve všech případech jak s doplňkovým spalováním, tak bez něj;
- 13) „palivem“ jakýkoli tuhý, kapalný nebo plyný spalitelný materiál;
- 14) „odpadem“ jakákoli látka nebo předmět, kterých se držitel zbavuje nebo má v úmyslu se zbavit nebo se od něho požaduje, aby se jich zbavil;
- 15) „biomasou“
 - a) produkty, které sestávají z rostlinného materiálu pocházejícího ze zemědělství nebo lesnictví a které lze použít jako palivo za účelem získání jeho energetického obsahu;
 - b) následující odpad:
 - a) rostlinný odpad ze zemědělství nebo lesnictví;
 - b) rostlinný odpad z potravinářského průmyslu, pokud se vzniklé teplo opětovně použije;
 - c) rostlinný odpad z výroby čerstvé vlákniny a z výroby papíru z buničiny, pokud se spaluje v místě výroby a vzniklé teplo se využije;
 - d) korkový odpad;

- e) dřevný odpad s výjimkou dřevného odpadu, který může obsahovat halogenované organické sloučeniny nebo těžké kovy v důsledku ošetření látkami na ochranu dřeva nebo nátěrovými hmotami, včetně zejména dřevného odpadu ze stavebnictví a z demolic;
- 16) „provozními hodinami“ doba vyjádřená v hodinách, během níž spalovací zařízení vypouští emise do ovzduší;
- 17) „provozovatelem“ fyzická nebo právnická osoba, která provozuje nebo řídí spalovací zařízení, nebo pokud tak stanoví vnitrostátní právní předpisy, osoba, na kterou byly převedeny rozhodující ekonomické pravomoci nad technickým fungováním zařízení;
- 18) „mezí hodnotou“ hodnota stanovená na základě vědeckých poznatků s cílem vyvarování se, prevence nebo snížení škodlivých účinků na lidské zdraví nebo životní prostředí jako celek, které je třeba dosáhnout v daném časovém rozmezí a která poté nesmí být překročena, a to v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES²³;
- 19) „zónou“ část území členského státu, která je tímto členským státem vymezena pro účely posouzení a řízení kvality ovzduší, a to v souladu se směrnicí 2008/50/ES.

Článek 4 Registrace

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby byla střední spalovací zařízení provozována pouze po registraci příslušným orgánem.
2. Součástí postupu registrace musí být přinejmenším oznámení provozovatele příslušnému orgánu o provozování středního spalovacího zařízení či o záměru takové zařízení provozovat.
3. U každého středního spalovacího zařízení obsahuje oznámení provozovatele přinejmenším informace uvedené v příloze I.
4. Příslušný orgán provede registraci středního spalovacího zařízení do jednoho měsíce od obdržení oznámení od provozovatele a provozovatele o registraci informuje.
5. Stávající střední spalovací zařízení lze z oznamovací povinnosti podle odstavce 2 vyjmout, pokud příslušné orgány obdržely všechny informace uvedené v odstavci 3. Tato spalovací zařízení je nutné zaregistrovat do [třináct měsíců ode dne provedení].
6. V registru vedeném příslušnými orgány musí být ke každému střednímu spalovacímu zařízení k dispozici přinejmenším informace stanovené v příloze I a dále veškeré informace získané ověřováním výsledků monitorování či jinými kontrolami dodržování požadavků uvedenými v člácích 7 a 8.

Článek 5 Mezní hodnoty emisí

1. Aniž jsou případně dotčena ustanovení kapitoly II směrnice 2010/75/EU, použijí se pro jednotlivá střední spalovací zařízení mezní hodnoty emisí, které stanoví příloha II.

²³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES ze dne 21. května 2008 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu (Úř. věst. L 152, 11.6.2008, s. 1).

2. Počínaje dnem 1. ledna 2025 nesmí emise oxidu siřičitého, oxidů dusíku a částic ze stávajícího středního spalovacího zařízení o jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 5 MW do ovzduší překročit mezní hodnoty emisí stanovené v části 1 přílohy II.

Počínaje dnem 1. ledna 2030 nesmí emise oxidu siřičitého, oxidů dusíku a částic ze stávajícího středního spalovacího zařízení o jmenovitém tepelném příkonu 5 MW nebo nižším do ovzduší překročit mezní hodnoty emisí stanovené v části 1 přílohy II.

Členské státy mohou z dodržování mezních hodnot emisí stanovených v části 1 přílohy II vyjmout stávající střední spalovací zařízení, pokud nejsou provozována více než 500 provozních hodin ročně. V takovém případě se pro zařízení spalující pevná paliva použije mezní hodnota emisí částic ve výši 200 mg/Nm³.
3. Počínaje [1 rok ode dne provedení] nesmí emise oxidu siřičitého, oxidů dusíku a částic z nového středního spalovacího zařízení do ovzduší překročit mezní hodnoty emisí stanovené v části 2 přílohy II.

Členské státy mohou z dodržování mezních hodnot emisí stanovených v části 2 přílohy II vyjmout nová střední spalovací zařízení, pokud nejsou provozována více než 500 provozních hodin ročně. V takovém případě se pro zařízení spalující pevná paliva použije mezní hodnota emisí částic 100 mg/Nm³.
4. V zónách, které nesplňují mezní hodnoty pro kvalitu ovzduší stanovené ve směrnici 2008/50/ES, použijí členské státy pro jednotlivá střední spalovací zařízení v těchto zónách mezní hodnoty emisí vycházející z referenčních hodnot uvedených v příloze III nebo z přísnějších hodnot, které si členské státy stanoví, pokud není Komisi doloženo, že použití takovýchto mezních hodnot emisí by s sebou neslo neúměrně vysoké náklady a že do plánů kvality ovzduší, které je třeba vypracovat na základě článku 23 směrnice 2008/50/ES, byla začleněna jiná opatření k dodržování mezních hodnot pro kvalitu ovzduší.
5. Komise zorganizuje s členskými státy a zúčastněnými stranami výměnu informací týkajících se referenčních hodnot pro přísnější mezní hodnoty emisí uvedených v odstavci 4.
6. Příslušný orgán může na dobu nejvýše šesti měsíců udělit výjimku z povinnosti dodržovat mezní hodnoty emisí pro oxid siřičitý stanovené v odstavcích 2 a 3 pro takové střední spalovací zařízení, které běžně používá palivo s nízkým obsahem síry, pokud provozovatel nemůže uvedené mezní hodnoty plnit z důvodu přerušení dodávky paliva s nízkým obsahem síry, které je způsobeno vážným nedostatkem tohoto paliva.

Členské státy o každé výjimce udělené podle prvního pododstavce neprodleně uvědomí Komisi.
7. Příslušný orgán může udělit výjimku z povinnosti dodržovat mezní hodnoty emisí stanovené v odstavcích 2 a 3 v případě, že je střední spalovací zařízení používající pouze plynné palivo nuceno výjimečně používat jiná paliva z důvodu náhlého přerušení dodávky plynu, a muselo by z tohoto důvodu být vybaveno sekundárním čistícím zařízením. Tuto výjimku lze udělit na dobu nejvýše deseti dnů vyjma případů, kdy provozovatel příslušnému orgánu doloží, že je odůvodněná delší doba.

Členské státy o každé výjimce udělené podle prvního pododstavce neprodleně uvědomí Komisi.

8. U středního spalovacího zařízení, které současně používá dva nebo více druhů paliv, se mezní hodnoty pro každou znečišťující látku vypočítají tímto postupem:
 - a) každému jednotlivému palivu se přiřadí příslušná mezní hodnota emisí, jak stanoví příloha II;
 - b) určí se vážená mezní hodnota emisí jednotlivých druhů paliv, a to tak, že se jednotlivé mezní hodnoty emisí uvedené v písmenu a) vynásobí tepelným příkonem každého paliva a tento součin se vydělí součtem tepelných příkonů všech paliv;
 - c) vážené mezní hodnoty emisí pro jednotlivá paliva se sečtou.

Článek 6

Monitorování emisí a provozování čistících zařízení

1. Členské státy zajistí, aby provozovatelé prováděli monitorování emisí přinejmenším v rozsahu daném přílohou IV.
2. U středních spalovacích zařízení používajících více druhů paliv se monitorování emisí provádí při spalování paliva nebo palivové směsi s pravděpodobně nejvyšší hodnotou emisí a v době, která je s ohledem na běžné provozní podmínky reprezentativní.
3. Veškeré výsledky monitorování musí být zaznamenány, zpracovávány a předkládány tak, aby příslušný orgán mohl ověřit dodržení mezních hodnot emisí.
4. U střední spalovacích zařízení, která pro splnění mezních hodnot emisí používají sekundární čistící zařízení, je třeba trvale monitorovat účinnost provozu tohoto zařízení a výsledky tohoto monitorování musí být zaznamenány.

Článek 7

Kontrola dodržování

1. Členské státy zřídí pro střední zařízení systém inspekci v oblasti životního prostředí, nebo přijmou ke kontrole dodržování požadavků této směrnice jiná opatření.
2. Provozovatelé středních spalovacích zařízení poskytnou představitelům příslušného orgánu veškerou nezbytnou pomoc při jakékoli inspekci a prohlídce na místě, při odebrání vzorků a při shromažďování veškerých potřebných informací, které jsou pro plnění jejich povinností v rámci této směrnice nezbytné.
3. Členské státy přijmou nezbytná opatření, jež zajistí, aby zahajování a ukončování provozu středního spalovacího zařízení a jeho případné špatné funkce trvaly co nejkratší dobu. Jakoukoli špatnou funkci nebo poruchu sekundárního čistícího zařízení nahlásí provozovatel neprodleně příslušnému orgánu.
4. V případě nedodržení požadavků směrnice zajistí členské státy, aby:
 - a) provozovatel ihned informoval příslušný orgán;
 - b) provozovatel ihned přijal opatření, která zajistí nápravu v nejkratší možné době;
 - c) příslušný orgán vyžadoval od provozovatele přijetí veškerých vhodných doplňujících opatření, jež tento orgán považuje za nezbytné k zajištění nápravy.

Pokud není možné zajistit nápravu, pozastaví příslušný orgán provoz zařízení a zruší jeho registraci.

Článek 8 *Ověření výsledků monitorování*

1. Členské státy zajistí, aby platná hodnota emisí, jež se monitorují podle přílohy IV, nikdy nepřekročila mezní hodnoty emisí stanovené v příloze II.
2. Provozovatel středního spalovacího zařízení si uschová tyto doklady:
 - a) aniž je dotčen čl. 4 odst. 5, doklad o oznámení příslušnému orgánu;
 - b) doklad registrace, kterou provedl příslušný orgán;
 - c) výsledky monitorování uvedené v čl. 6 odst. 3 a v čl. 6 odst. 4;
 - d) případně záznam o počtu provozních hodin uvedeném v čl. 5 odst. 2 druhém pododstavci;
 - e) záznam o palivech používaných v zařízení a o všech případných špatných funkcích nebo poruchách sekundárního čistícího zařízení;
3. Záznamy uvedené v odstavci 2 se uchovávají po dobu přinejmenším deseti let.
4. Údaje uvedené v odstavci 2 se k ověření dodržování požadavků této směrnice na požádání předkládají příslušnému orgánu.

Článek 9 *Změny na středních spalovacích zařízeních*

1. Provozovatel oznámí příslušnému orgánu každou plánovanou změnu na středním spalovacím zařízení, která by ovlivnila platné mezní hodnoty emisí. Tyto informace oznámí nejpozději jeden měsíc před realizací změn.
2. Na základě oznámení provozovatele podle odstavce 1 provede příslušný orgán do jednoho měsíce registraci všech těchto změn.

Článek 10 *Přístup k informacím*

Příslušný orgán zpřístupní registr středních spalovacích zařízení veřejnosti, a to mimo jiné prostřednictvím internetu, přičemž dodrží ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES²⁴.

Článek 11 *Příslušné orgány*

Členské státy určí orgány příslušné pro plnění povinností vyplývajících z této směrnice.

Článek 12 *Podávání zpráv*

1. Do [2 roky ode dne provedení] podají členské státy Komisi zprávu se souhrnem údajů uvedených v příloze I přičemž uvedou odhadované množství celkových emisí oxidu siřičitého, oxidů dusíku a částic za rok ze zařízení s rozdělením podle typu paliva a třídy kapacity.

²⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26).

2. Druhou a třetí zprávu s aktualizovanými údaji uvedenými v odstavci 1 zašlou členské státy Komisi do 1. října 2026, resp. 1. října 2031.
Zprávy vypracované podle prvního pododstavce budou obsahovat kvalitativní i kvantitativní informace o provádění této směrnice, všechna případná opatření přijatá k ověření dodržování této směrnice při provozování středních spalovacích zařízení a všechna případná opatření realizovaná za účelem jejího prosazování.
3. Pro účely podávání zpráv podle odstavců 1 a 2 poskytne Komise členským státům elektronický nástroj k podávání zpráv.
4. Komise do dvanácti měsíců od obdržení zpráv od členských států v souladu s odstavci 1 a 2 a se zohledněním informací zpřístupněných v souladu s čl. 5 odst. 6 a 7 a článkem 10 předloží souhrnnou zprávu Evropskému parlamentu a Radě.
5. Ve druhé souhrnné zprávě přezkoumá Komise provádění této směrnice, přičemž se zvláště zaměří na potřebu stanovit referenční hodnoty uvedené v příloze III jako mezní hodnoty emisí platné pro celou Unii; spolu s touto zprávou případně předloží také legislativní návrh.
6. Při plnění povinností podle odstavců 3 a 5 je Komisi nápomocna Evropská agentura pro životní prostředí.

Článek 13 Změny příloh

Komisi je svěřena pravomoc přijímat postupem uvedeným v článku 14 akty v přenesené pravomoci k přizpůsobení přílohy VI vědeckému a technickému pokroku.

Článek 14 Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je Komisi svěřena za podmíněk stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 13 je Komisi svěřena na období pěti let počínaje [den vstupu v platnost]. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději čtyři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 13 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určených. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci podle článku 13 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 15

Sankce

Členské státy stanoví pravidla pro sankce ukládané v případě porušení vnitrostátních právních předpisů přijatých na základě této směrnice a podniknou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí příslušná ustanovení Komisi nejpozději do [den provedení] a neprodleně jí oznámí všechny následné změny, které se jich dotýkají.

Článek 16

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději [den: 1,5 roku po vstupu v platnost]. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.
Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 17

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 18

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda